

Δημήτρης Τζουμάκας*: Ημερολόγιο ασημάντων 375

Η πιο δυσάρεστη ιδιότητα των διανοουμένων, η ανθρώπινη κόπρος

29.11.20 Έχω δίπλα στο κρεβάτι και μου κρατάει συντροφιά το βιβλίο (στο οποίο αναφέρθηκα και σε προηγούμενο σημείωμα) του George Comstock από τις εναλλακτικές εκδόσεις futura, μεταφρασμένο από τον Τηλέμαχο Δουφεξή Αντωνόπουλο - υπάλληλος ο ίδιος σε κεντρικό βιβλιοπωλείο της πρωτεύουσας - ο οποίος φαίνεται ότι το... πείραξε αριστουργηματικά. «Ανήμπορος να κατανοήσει ότι πηγή της δυσανεξίας του είναι ακριβώς αυτή του πι ιδιότητα να ξέρει δίχως να γνωρίζει και πιστεύοντας ακράδαντα το ακριβώς αντίθετο, εγκολπώνεται με τον καιρό την πιο δυσάρεστη από τις ιδιότητες του διανοουμένου και κανένα από τα προτερήματά του» (Ο βιβλιοϋπάλληλος).

Μήπως τα λέει για μένα αυτά, ο σοφός Κόμης Αντωνόπουλος Stock. Μου ταιριάζουν αυτές οι ιδιότητες.

- Συγκλονισμένοι είναι οι κάτοικοι στα Βασιλικά Ιστιαίας Ευβοίας, καθώς σκυλιά κατασπάραξαν μια 60χρονη γυναίκα. Το σοκαριστικό περιστατικό συνέβη χιες, στη μεγάλη αυτή νήσο των Βαλκανίων όπου ταΐζουμε με ανθρώπινη ανυπεράσπιστη σάρκα αγριεμένα τετράποδα, προτού πνιγούμε στα κοκορέτσια και στην πρώτη ψιχάλα, σε χείμαρρους ανεξέλεγκτους.

-Το «Τι είναι ένας βιβλιοπόλης, Σπουδή στην υπαλληλική μνησικάκια», δεν είναι βέβαια ο αυτοσαρκασμός ενός οιονεί μαζοχιστή, ούτε μόνο ο διαρκής διάλογος με άλλα κείμενα, ένα μάθημα διακειμενικότητας. Είναι προπάντων μία κριτική ανάλυση των ελίτ και των διασημοτήτων της λογοτεχνίας (δεν γλιτώνει ούτε ο Τοβάιχ), μία σαφής πολιτική θέση:

«Όταν οι άνθρωποι στέρευνται όλα τα άλλα, το συναίσθημα είναι τα πάντα. Εξανθρωπίζει την τραγωδία χωρίς να την καταργεί και αποκρύπτει κάθε κριτική που μπορεί να απειλήσει τη διατήρηση των ξεπερασμένων περιεχομένων και των κοινωνικών μορφών ύπαρξής τους. Κοντολογίς αφέσκονται στη βιβλιογραφία ενός κόσμου χωρίς να ξέρουν τίποτα για αυτόν και γι' αυτό θα ήθελαν να παραμείνει ως έχει. Διαβάστε τον αγαπημένο σας Τοβάιχ:

Τι ψυχικό τρόμο θα πρέπει να δοκίμασε ο Γιάκομπ Μέντελ σε τούτα τα δύο χρόνια στο στρατόπεδο συγκέντρωσης δίχως τα αγαπημένα του βιβλία, δίχως χρήματα με συντροφιά τους αδιάφορους, τους άξεστους, τους συνήθως αναλφάβητους αυτής της τεράστιας ανθρώπινης κόπρου, τι οδύνες θα πέρασε αποκομμένος

Ο Στέφαν Τσβάιχ (αριστερά) με τον Αυστριακό συγγραφέα και δημοσιογράφο Γιόζεφ Ροτ

από τον ανώτερο κόσμο των βιβλίων.

Οι έγκλειστοι, οι φτωχοί, οι βασανισμένοι αιχμάλωτοι αποκαλούνται ανθρώπινη κόπρος ο Μέντελ δεν έχει χρήματα και βιβλία, κριτήριο ανωτερότητος σύμφωνα με τον κύριο Τοβάιχ (μας) κι έπειτα τίποτα, ούτε κουβέντα, μήτε λέξη για τους δήμιους, τους φύλακες, τα λυκόσκυλα. Βλέπει το έγκλημα με τη νοοτρή λαχτάρα του πδονοβλεψία και το δικαιολογεί ενοχικά» (σελ. 39).

- Συνελήφθη ο Νότης Σφακιανάκης. Δεν θα πάει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης δεν θα του λείψουν τα βιβλία του και οι πολυβραβευμένοι δίσκοι του. Θα περάσει απλώς μία νύχτα στο κελί γιατί βρέθηκαν στην κατοχή του αγαπημένου μας αοιδού μικροποσότητα ναρκωτικών, ένα πιστόλι και μία μάσκα σαν κουκούλα. Τι στο καλό; Τι το κακό; Επ' αυτού μία «γεροντοκόρη με γάτες» γράφει στο twitter: «Κανείς δεν το περίμενε αυτό από τον Σφακιανάκη, μία ζωή πάγαινε με το σταυρό στο χέρι. Τον αγκυλωτό βέβαια». Άλλα και πάλι ένας Κούγιας θα τον σώσει.

Στο ίδιο twitter γράφει και ο Ομάρ: «Ο αντιδήμαρχος του Μπακογιάννη κάνει δημοσίευση ότι του λείπει η Aston Martin και το Μπάντιν Μπάντιν και τον ψήφισε ο Τάκης από τα Κάτω Πατήσια που μένει σε ημιυπόγειο, που πάει στην δουλειά του με τον πλεκτρικό και πήγε διακοπές πριν 7 χρόνια στο Λιανοκλάδι». Πρόκειται για άλλη ομορφιά, με άρωμα επιθετικού επαρχιακού νεοπλουσιομού, για την οποία γράφτηκαν πολλά και το θέμα θεωρείται λήξαν.

30.11.20 Θέατρο διαδικτυακό από ίδρυμα Ωνάση. Καθαρό πόλη των Ανέρη Άζα και Πρόδρομου Τσινικόρη. Ορίστε πολιτιστική δραστηριότητα, εντός των τειχών και των τοίχων της Δεριγγύ. Πέντε οικιακές βοηθοί από Φιλιππίνες, Αλβανία, Βουλγαρία κλπ. σαρκάζουν και αυτοσαρκάζονται. Μετά από μία ώρα έπεσε το σύστημα, είχα βαρεθεί κιόλας. Ήθελα κάπι πιο βαλκάνιο, κάπι πολύ κιτς τώρα, κάπι μπάντιν μπάντιν κι ας είναι out of date.

1.12.20 Καλό μήνα τελευταίος μήνας του μαρτυρικού έτους 2020 να φύγει και να μη ξανα γυρίσει: «Ο κορονοϊός πλήπτει και τους νευρώνες του εγκεφάλου μπαίνοντας από τα ρουθούνια».

Ωπα φίλε, είσαι ο μόνος που μπορεί να μου βραχυκυλώσει το Ημερολόγιο. Θα γράφω καλά λόγια για σένα για να σε καταπράγω, δεν είναι πανδημία, συνδημία είναι. Εμείς της ελίτ δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα από τον κορονοϊό κλεισμένοι στα αμπάρια, μπροστά στους υπολογιστές μας. Φιλιππινέζες και Αφγανοί μας φέρνουν τις τροφές μας, συνήθως μπακαλιάρο, ρέγκες, σολομό και χαβιάρι και εργαζόμαστε με τυφλό σύστημα. Έχω τρέχουν και κολλάνε ιούς πιπαδόροι, πεζοδρομιακοί εργάτες που περνάνε καλώδια, αγωγούς, ρολόγια της ούλεν, ταμίες στα σουπερμάρκετ, νοσοπλεύτριες, η Μπέμπια που κάνει delivery λαζάνια και μπιοκότα. Αυτό είναι το εκτεθειμένο νέο προλεταριάτο που του απαγορεύεται να πμήσει το Πολυτεχνείο μη κολλάνει επιπρόσθετους ιούς.

- Moon landing mission από Κίνες

ζους. Προσσελήνωση ρομποτικού σκάφους από την Κίνα. Δεν τους φτάνει που έχουν αποκίσει όλα τα λιμάνια θέλουν και το φεγγάρι. Θα τους ακολουθήσουμε. Είχε στείλει δορυφόρο ο Παππάς, καιρός να στείλουμε κι εμείς κανά παππέα. Να αδειάζει ο τόπος να χαρούν και οι μπάσταρδες με μνήμη.

- Με τη βοήθεια του Θεού και της Επιστήμης θα νικήσουμε τον ίό, είπε ο Αρχιεπίσκοπος που επέστρεψε υγιής και δριμύτερος στα καθίκοντά του. Μιλήστε κι εσείς με κορίτσια αμαρτωλά για τον Κύριο, μένουν κοντά σας, έρχονται στο οπίου σας με μάσκες και δερμάτινα αξεσουάρ στην καραντίνα.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».